waartoe de omstandigheden dwongen, goed te keuren. Voorts zijn aan de Fransen uit de voorraad van de Compagnie nog 10 last tarwe, en op hun verzoek nog eens tien, geleverd en er zijn van enige van hun officieren 106 baaltjes koffie uit Réunion gekocht voor rsd 5 de 125 lb. Ze zijn 10 oktober 1762 naar Mauritius weggezeild. Deze kwesties met de Engelsen en Fransen zijn uitgebreid beschreven om de problemen met hun verschijnen te Batavia en het geven van een gelijkwaardige behandeling duidelijk te maken.)

Om het verbod tegen den particulieren handel van lijwaten niet infructueus te maken, hebben wij bij resolutie van den 23 ° februarij gearresteert geen doeken van Malacca te laten invoeren, nog ter dezer hoofdplaatse, nog langs Java's Oostkust, Bantam, Cheribon, of Palembang, op pæne van confiscatie van 't goed met de vier dubbele waarde. Fol. 114v-115r.

(Bij besluit van 20 juli is het legaat van rsd 30.000 door de oud-gouverneur van Coromandel Steven Vermont uit diens boedel uitbetaald aan Nicolaas Harting, als echtgenoot van de weduwe van wijlen Joan Andreas baron van Hohendorf, aan het dochtertje van de Cheribonse resident Pieter Cornelis Hasselaar en aan Arnolda Schulp. Deze betaling geschiedde onder het voorbehoud van restitutie voor twee jaar, of totdat Heren XVII een besluit hebben genomen over het verzoek van de executeur in de brief van 4 mei 1762 om te mogen uitbetalen. Deze brief gaat mee met de voorzeiler van de retourvloot de Immagonda voor de kamer van Enkhuizen. Behoudens andere orders van Heren XVII is het bestuur van Kaap de Goede Hoop bevolen dit schip zo snel mogelijk, maar niet voor 25 januari, om niet te vroeg voor de Nederlandse kust te zijn, te laten doorvaren. [fol. 116] Tegen het eind van oktober hoopt men, onder schipper Willem van Braam als commandeur van de retourvloot, te laten volgen de Oudkarspel en Liefde voor de kamer van Amsterdam, Walcheren en Vosmaar voor die van Zeeland, de Hoop voor die van Delft, de Vrouwe Elisabeth voor die van Rotterdam en de Lycochton voor die van Hoorn. Aanvankelijk zou de thee op vracht, met de 50 % verhoogde recognitie en onder de gangbare voorwaarden, met de tweede bezending gaan, maar gebrek aan peper en koffie maakte het nodig op 21 september te besluiten tot een verandering. Op voorstel van de opperequipagemeester dient de Vosmaar buiten de onderlaag voor de thee op vracht en wat overblijft gaat met de Lycochton, waarin nog 200.000 lb koffie en 80.000 lb suiker is geladen. Het deel van de specerijen voor de kamer van Hoorn is in de Immagonda voor de kamer van Enkhuizen verscheept. Er wordt op vertrouwd dat Heren XVII bij nalezing dit besluit zullen goedkeuren. Nu is er peper over voor de twee schepen voor de kamers van Amsterdam en Zeeland, [fol. 117] die in januari volgen. Door gebrek aan retourgoederen, zowel als bemanning en schepen zullen er met de tweede bezending geen twee schepen voor de kamers van Hoorn en Enkhuizen volgen. De 200.000 lb koffie voor de laatste twee kamers zijn in de nu vertrekkende schepen geladen om zo peper ter beschikking te houden. De zending aan suiker over het gehele jaar bedraagt 700.000 lb meer dan de bestelling van 1.000.000 lb, omdat deze 5 en 6 stuivers het pond opbracht en het goed als onderlaag kan dienen. Dit is beter dan stenen als ballast te gebruiken. Daarvoor was geen salpeter beschikbaar en het zenden van meer suiker was onvermijdelijk, als men tien schepen en een naschip wilde laten uitvaren. Tevens was dit nodig om Heren XVII in staat te stellen om op hun beurt voldoende schepen naar Azië te kunnen sturen. Naast wat in de aanvang van deze brief over de retouren staat, wordt gemeld dat oudcommandeur Casparus de Jong elf kassen porselein op vracht mag meenemen tegen betaling van 15 % hier, boven de de 10 % over de verkoop in Nederland. [fol. 118] Op verzoek van de executeurs in de boedel van raad extraordinaris Jan Elias van Mijlendonk gaat een rotting met gouden knop en bezet met edelstenen mee, als legaat voor mr. Cornelis Backer, secretaris van het College van de Admiraliteit te Amsterdam. Uit de nalatenschap van wijlen gouverneur-generaal Jacob Mossel gaan vier kistjes met muntpenningen mee voor diens zoon mr. Jacob Mossel en bovendien een partij van 775 karaat diamanten van Bandjarmasin en enige gemonteerde handrottingen als geschenk ontvangen. Van de gekwalificeerde dienaren repatriëren oud-commandeur van Malabar Casparus de Jong, en de oud-majoor